

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΟΡΦΑΝΟΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ-ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

1895, 30 Σεπτεμβρίου

«Ἀνασυστάσης καὶ ἀδθις τῆς ἐγγχωρίου ὀρφανοεπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς κυρίους Μανωλάκη Γεωργίου, Ἀλέξανδρον Ἰωάννου καὶ Ἀναγνώστη Οἰκονόμου ὡς γραμματέα ὑπὸ νέους ὅλως ὄρους καὶ πρόγραμμα τ.ῆ. τὰ μὲν ἀκίνητα ἵνα καταγράφονται εἰς τὸ σχετικὸν κώδικα τῆς Ὀρφανοεπιτροπῆς καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ κηδεμόνος τῶν Ὀρφανῶν, τὰ δὲ κινητὰ ἐκποιῶνται καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν χρῆμα μετὰ τὴν ἀπότισιν τῶν χρεῶν κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας ὡς εἰς Ὀρφανικὴν Τράπεζαν πρὸς 6% ἐτησίως, ἐπὶ ἀποδείξει ἀσφαλεῖ, προτρέπονται πάντες οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ ἵνα συμμορφῶνται πληρέστατα πρὸς τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα τῆς ὀρφανοεπιτροπῆς, καθότι ἀφορᾷ τὴν πλήρη ἐξασφάλισιν τῶν ὀρφανῶν.

Ἐν Βουλγάρῳ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 1895
Ὁ Μαρωνείας Ἰωακείμ ἐπιβεβαιοῖ»

1046

1853-1912. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Καζαβήτι (Θάσος).

Δ. Θεοδωρίδης, «Το ἀρχεῖο τῆς οἰκογένειας Λογοθέτη ἀπὸ το Μικρὸ Καζαβήτι τῆς Θάσου», *Θασιακὰ* 12 (2001-2003), σ. 202 ἀρ. 15, σ. 207-208 ἀρ. 23-25.

1047

1854-1896. Διαθήκες. Γαλάτσι, Τσερβάριον (Ἡπειρος).

Π. Οἰκονομίδης, *Ἐλαφότοπος Ζαγορίου: διαθῆκαι εὐεργετῶν καὶ ἄλλα ἱστορικὰ στοιχεῖα*, Ἀθήνα 1979, σ. 46-52 ἀρ. 57-58, σ. 55 ἀρ. 60, σ. 56-57 ἀρ. 62-63.

1048

1855. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Λευκάδα.

Δ. Μαλακάσης, «Μισθώσεις οἰκοσίων ζώων (κτηνομισθώσεις)», *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 31/362-363 (1982), σ. 353-355.

1048α

1855-1857. Αναφορὲς κοινότητος, ἀπόφαση οθωμανικῶν ἀρχῶν, καταστατικὸ ἐπαγγελματικῆς σωματείας, συμφωνία ἐπαγγελματικῶν σωματείων. Φιλίππουπολη.

Κ. Ἀποστολίδης, «Κῶδιξ τοῦ Νικηφόρου τῆς Ἱ. Μ. Φιλίππου-

πόλεως (1850-1861), *Θρακικά* 15 (1941), σ. 92-94 αρ. 10-11, σ. 97-98 αρ. 13· *Θρακικά* 16 (1941), σ. 32-34 αρ. 15-16, σ. 36-38 αρ. 18-19, σ. 63-64 αρ. 27.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ «ΕΞΟΜΟΣΕΩΣ» ΑΝΗΛΙΚΩΝ

1855, 29 Ιουνίου

«Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ δοῦλοι ὑποκλινέσταισι τῆς ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος παρουσιαζόμενοι ἐνώπιόν της διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν ἀναφορᾶς καθυποβάλλομεν ὑπ' ὄψιν της τὰ ἐξῆς παράπονά μας. Οἱ ἐντὸς τῆς πόλεώς μας καὶ οἱ εἰς τὰς πέριξ κωμοπόλεις κάτοικοι Ὀθωμανοὶ παραλαμβάνοντες παῖδας ἀνηλίκους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κοράσια εἰς τὰς οἰκίας των ἐπὶ λόγῳ ὑπηρεσίας, ἄλλοι μὲν ἀπὸ τοῦ δρόμου ἀρπάζοντες ταῦτα, ἄλλοι δὲ μὲ τοὺς ἀπλήστους γονεῖς των συμφωνοῦντες ὡς δῆθεν νὰ τὰ περιποιηθῶσι καὶ εἰς τοὺς καιροὺς νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ὑπανδρείας των, ἐξαπατῶσι ταῦτα εἰς τὸ διάστημα τῆς παρ' αὐτοῖς διαμονῆς των μὲ λόγους καταπειστικούς καὶ ὑποσχέσεις πολλὰς, μὲ φορέματα διάφορα καὶ φλωρία καὶ τὰ φέρουσιν εἰς τοιαύτην ἀκμὴν, ὥστε μόνον των διαφθειρόμενα ἠθικῶς δίδουσι λόγον ἐξομόσεως καὶ μολονότι ἅμα πληροφορηθῇ ὁ σεβαστὸς ἡμῶν ἀρχιερεὺς ἅγιος Φιλιππουπόλεως σπεύδει ἀμέσως καὶ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἀποσπᾷ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ὀθωμανῶν, ἀποβαίνει ὅμως πάντοτε ἀδύνατος πᾶσα ἀπόπειρα, διὸ ἀμέσως προτείνει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ἐπιτόπιον συμβούλιον, ἀλλὰ κακεῖσε παρουσιαζόμενα τὰ κοράσια καὶ τὰ παιδία καὶ ἐξεταζόμενα ὁμολογοῦσι παρουσίαν τὸν σκοπὸν των καὶ μόλις μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐξετάσεως τὰ παραλαμβάνει ὁ κατηχητὴς των καὶ ἀναχωρεῖ χωρὶς νὰ δίδῃ ἀκρόασιν καὶ προσοχὴν εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ἀρχιερέως μας, πρὸ πάντων ὁ Μολᾶς καὶ ὁ Μουφτῆς, οἵτινες κατὰ τοὺς θρησκευτικούς των νόμους θεωροῦσιν ἱερὰν τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐξομωτῶν καὶ δὲν δέχονται οὔτε λέξιν παρακλητικὴν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ κακὸν τοῦτο ὁσημέραι χειροτερεύει καὶ κατήντησεν ἀφόρητον ἡμῖν τε καὶ εἰς τὸν πολὺν λαόν, ὅστις ἀγανακτεῖ μέγας διὰ τὰς δυσχερεῖς ταύτας πράξεις, παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπώλειαν τόσων ψυχῶν εὐδοκίῃ νὰ ἐνεργήσῃ, οἷς τρόποις οἶδε, τὰ πρὸς θεραπείαν τούτου συντρέχοντα, καὶ θέλει εἴμεθα διὰ βίου εὐγνώμονες ἀναμνησκοντες πάντοτε τὸ καλὸν τοῦτο, ὅπερ ἐπὶ τῶν λαμπρῶν αὐτῆς ἡμερῶν ἀδιστάκτως παρ' αὐτῆς προσδοκῶμεν καὶ ὑποδιατελοῦμεν ...»

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ ΕΠΕΧΟΥΣΑ ΘΕΣΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥΣ
ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ (ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΒΙΑΙΑΣ «ΕΞΟΜΟΣΕΩΣ» ΑΝΗΛΙΚΩΝ)

Χ.Χ.

«Ἐπειδὴ ἐπληροφορήθημεν ἤδη ὅτι εἰς τοὺς καζάδες Κελκαντελάνι, Κράτοβα καὶ Κομάνοβα ἀρπάζονται κοράσια χριστιανῶν καὶ παραβιάζονται εἰς τὸ νὰ δεχθῶσι τὸν ἰσλαμισμόν (τὸ ὅποιον τοῦτο γίνεται αἷτιον πολλῶν ἀτοπημάτων) γράφοντες τὸ παρὸν αὐλικόν μας ἀξιοῦμεν αὐτὴν, ὅπως ἀγκαλὰ καὶ εἶναι ἀθέμιτον τὸ νὰ δεικνύεται ψυχρότης εἰς τοὺς θέλοντας νὰ παραδεχθῶσι τὸν ἀγιώτατον ἰσλαμισμόν, ἐπειδὴ ὅμως (καθὰ περιττὸν νὰ ἐξηγήσωμεν) τὸ πρᾶγμα τοῦτο, δηλαδὴ τὸ πρὸς τὴν εὐθείαν ὁδὸν φέρεσθαι, πρέπει νὰ βασίζηται εἰς συντριβὴν

καρδίας καὶ εἰς ἓνα καθαρὸν καὶ ἱερὸν σκοπὸν καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ νὰ ἐπιφέρηται βία ἀπάδει εἰς τὸν θεῖον νόμον καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα πράγματα πρέπει νὰ ἀποσοβῇται πᾶν εἶδος ἐναντιότητος, δι' ὅλα ταῦτα τοῦντεῦθεν ἀξιοῦμεν αὐτήν, ὅπως ἐν περιπτώσει τοιούτων νὰ γίνωνται αἱ ἀποχρῶσαι ἔρευναι καὶ ἐξακριβώσεις κατὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῦ φρόνησιν καὶ ἐμβρίθειαν καὶ ἀφοῦ κατὰ τὸ ο ὑ σ ο ὑ λ ι καὶ ἐ μ σ ᾱ λ ι παραδιδομένων τῶν τοιούτων διὰ τινος ἡμέρας εἰς τοὺς γονεῖς των ἢ εἰς ἓνα ἀξιόπιστον ἐπίσκοπον ἐξακριβωθῇ καλῶς τὸ πρᾶγμα, τότε, ἐὰν μὲν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἐμεσολάβησε κανεὶς ἀπειλητικὸς τρόπος, ἀλλ' ὅτι οἴκοθεν εὐχαρίστως δέχονται τὸν ἰσλαμισμόν καὶ τοῦτο ἤθελον τὸ ὁμολογήσει ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ μητροπολίτου, τότε νὰ ἐκτελῇται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ὁ θεῖος νόμος, ἐὰν δὲ ἐξ ἐναντίας ἤθελον φανῇ σημεῖα βίας ἢ ἀπειλαί, τότε νὰ ἀποπέμπωνται εἰς τὰ ἀρχαῖα. Ἐφ' ᾧ καὶ γράφοντες στέλλομεν τὸ παρόν».

1049

1856. Προικοσύμφωνο. Κοζάνη.

Ελένη Μπλιούρα, «Ἐθίμα του γάμου στην παλιά Κοζάνη», *Δυτικομακεδονικά Γράμματα* 3 (1992), σ. 123-124.

1050

1856. Διαθήκη. Λάρισα.

Β. Σπανός, «Ἡ διαθήκη του Λαρισαίου δωρητῆ Δημητρίου Καρά (1856) (Αναφορά στα σχολεῖα της Λάρισας καὶ της περιοχῆς της)», *Θεσσαλικὸ Ἡμερολόγιο* 22 (1992), σ. 27-30.

1050α

1856-1860. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ἰωάννινα, Μέτσοβο.

Γ. Πλατάρης - Τζίμας, «Ανέκδοτα έγγραφα που αφοροῦν τὴν ἐκπαίδευσιν στο Μέτσοβο», *Ἡπειρωτικὸ Ἡμερολόγιο* 1989, σ. 175-177, αρ. 3-4.

1051

1856-1861. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σφάκα (Κρήτη).

Μ. Καταπότης, «Σφάκα Σητείας – Ἰδιωτικά έγγραφα», *Μύσων* 1/3 (1932), σ. 164-166.

1052

1856-1906. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Δραμεσός, Ἰωάννινα (Ἡπειρος).